

HandiCapabil

Revista despre atelierul pentru persoane cu handicap

www.ateliere-protejate.org

Nr. 10, Februarie 2011

**“Biruinta nu e obligatorie,
obligatorie e lupta!”**

Nicolae Steinhardt

2%
Merci!

facebook

www.facebook.com/AteliereProtejate

Dragi cititoare, dragi cititori,

“Biruinta nu este obligatorie, obligatorie e doar lupta!”, ne transmite pr Nicolae Steinhardt in cunoscuta sa carte “Jurnalul Fericirii”.

Iar noi luam aceste ganduri si le traim ca atare, si cu siguranta acelasi lucru il face fiecare dintre dumneavoastra.

Deseori ma gandesc la tinerii nostri si la familiile lor care, inca de cand au aflat de boala copilului lor, nu au ezitat sa lupte. Indiferent de greutatile pe care le-a pus viata in calea lor, au reusit sa gaseasca mereu forta de a merge mai departe. Au luptat si lupta in continuare, desi stim ca nu este usor.

De la an la an viata pare mai grea. Suntem tentati sa spunem ca societatea nu face nimic pentru noi. Sau nu suficient! Dar noi suntem parte din societate, de aceea avem datoria si obligatia de a gasi mereu solutii pentru problemele noastre, de a lupta pentru noi si pentru cei dragi noua! Si daca uneori, cei apropiati noua, nu se ridica la nivelul asteptarilor si nevoilor noastre, ne ramane speranta ca Dumnezeu niciodata nu ne paraseste si este alaturi de noi in lupta noastra!

Va salut in numele intregii echipe,

Cristina Ciubotaru

Asociatia Ateliere Protejate

Str. Secerisului nr. 15

041272 Bucuresti, sect. 4

Tel: 0040 21 3323330

Fax: 0040 21 3323330

Mobil: 0040 726 933753

Email: info@ateliere-protejate.org

Web: www.ateliere-protejate.org

Anul 2010

Anul 2010 a fost un an de criza. Dar in aceste perioade se intampla si lucruri pozitive. Asa a fost si pentru noi. Pe de o parte am simtit criza (la sponsorizari, la vanzarea de lumanari), pe de alta parte am avut si rezultate pozitive (cu “doi la suta” si o noua activitate cu Firma Kern Liebers).

Dar sa o luam pe rand. “Doi la suta din impozitul pe venit”, dupa cum multi deja stiu, poate fi “donat” de orice persoana catre o asociatie la alegere. Si noi luptam in fiecare an, pentru a beneficia de o parte din acesti bani. Si pana acum am avut succes, aceasta suma crescand in fiecare an. Astfel, la sfarsitul anului 2010, am primit de la administratiile financiare, un total de aproximativ 8.500Euro. Pentru noi a fost un succes si o bucurie deosebita!

Dorim sa le multumim tuturor celor care au directionat 2% catre asociatia noastra, pentru increderea lor! In mod deosebit le suntem recunoscatori celor care s-au implicat mai mult si au cautat intre prieteni, rude, colegi, persoane care sa faca acest gest pentru noi. Fara ajutorul lor, cu siguranta nu am fi reusit atat de mult! Multumim din inima!

Al doilea lucru pozitiv intamplat anul trecut, a fost faptul ca Firma Kern Liebers a dorit sa inceapa o colaborare cu asociatia noastra. Avantajul pentru noi este ca putem oferi tinerilor o ocupatie, care spre bucuria noastra le place, iar in al doilea rand faptul ca suntem si remunerati pentru asta. Nu mai trebuie

sa cautam materie prima, nu mai trebuie sa cautam clienti! Este o usurare si o siguranta! Multumim Firmei Kern Liebers pentru aceasta oportunitate si incredere!

Desi vanzarea de lumanari a scazut in anul 2010, nu inseamna ca nu mai facem lumanari! Aceasta activitate este pentru noi reprezentativa si sunt multe persoane care prin asta ne cunosc si care cumpara in continuare de la noi. Deci, tinerii continua sa faca si lumanari, doar ca intr-o cantitate mai mica, pentru ca acum mai fac si alte lucruri.

Firmele care ne ajutau in alti ani, prin sponsorizari, au avut un an greu si nu au putut sa ne mai sprijine anul trecut! Speram totusi ca incet, incet criza va trece, ele vor primi mai multe lucrari si atunci vor avea posibilitatea sa sprijine din nou si munca noastra!

Pornim la drum anul acesta, cu multa speranta si incredere ca cei care ne-au fost alaturi o vor face si in continuare si ca noi vom continua ceea ce facem cel putin la fel de bine ca pana acum!

Asadar, va dorim si dumneavoastra, ceea ce ne dorim si noua, un an cat mai bun!

Piata de Craciun

Mmm ... Simtiti? Parfum de portocala, mar si scortisoara, vin fiert si ... sarmalute cu mamaliguta! Da, a fost o adevarata Piata de Craciun instalata aici, in incinta atelierului nostru pe care am amenajat-o cat mai frumos posibil pentru a ne introduce in atmosfera calda de Craciun.

Dupa cum bine stiti, in perioada 3-5 decembrie asociatia noastra a avut placerea de a gazdui, alaturi de celelalte asociatii cu care am colaborat de-a lungul ultimilor ani (CopiiiRo, Sindrom Down, Miscarea Ecleziala Carmelitana, Casa Martha, S.O.S. Satele copiilor, Colegiul Goethe, Fundatia Geron si St.Egidio), binecunoscutul targ de Craciun in care beneficiarii nostri si-au expus spre vanzare produsele facute manual, specifice pentru perioada sarbatorilor de iarna si potrivite pentru un cadou facut celor dragi.

Colindele rasonand in fundal, bradul impodobit cu globulete si fel de fel de ornamente, mamaliguta cu sarmalutele aburinde scoase pe o farfurie, aburul iesind din canile pline cu ciocolata calda, vin fiert sau ceai si micile standuri ticsite cu produse au facut ca atmosfera sa fie incarcata de emotiie si bucurie in intampinarea Mosului si a pruncului Isus.

Si sperand ca cele mai sus mentionate v-au amintit de ceea ce am trait in acea perioada, va las sa reflectati si nu in ultimul rand sa reveniti si sa retraiti momentele impreuna cu noi, la Piata de Craciun viitoare si nu numai.

Petrecerea de Craciun

Muzica, dans, colinde, într-un singur cuvânt: PETRECERE. Acestea au fost pe buzele tinerilor în ultimile săptămâni, înainte de a încheia activitatea pe anul care a trecut.

Pe data de 22.12.2010 a fost ultima zi de muncă în atelier dar și ultima petrecere pe anul trecut dintr-un sir lung, în care beneficiarii noștri au avut parte de mult suspans și surprize de tot felul (mosul le-a jucat o festa).

Înainte de a începe propriu-zis distracția, am fost vizitați de un grup de colindători din cadrul Bisericii Penticostale care ne-au încântat auzul și ne-au înviorat pentru ceea ce a urmat ulterior.

În ritmuri de dans a apărut și Mos Craciun care a lăsat, sub bradul de un verde intens, cadourile și i-a bucurat pe tineri cu ce au primit. Bucate alese și specifice perioadei au fost puse pe mesele frumos aranjate și au inundat simțurile noastre cu savoarea și gustul lor. Ele au fost însoțite de cu punch, ceai sau suc de portocale.

În ultimile minute am avut parte și de un moment de seriozitate în care, la invitația noastră, un preot a rostit o rugăciune de mulțumire pentru ceea ce Domnul ne-a oferit în anul care a trecut. Petrecerea nici nu a fost încheiată ca au și început să vorbească despre ce vor face la următorul chef și ce vor purta, având în vedere că următorul va fi un carnaval.

Eu sunt Adriana (Voluntar) ...

... sunt mama Minodorei. De cand am venit la Ateliere Protejate m-am simtit ca intr-o familie mare si unita, lucru care m-a facut foarte fericita.

Vin aici cu mare placere, iar tinerii, fiecare in parte, reprezinta pentru mine niste fiinte minunate, sincere, mereu curati si muncitori, rar fiindu-mi dat sa intalnesc un asemenea colectiv.

Cand vin sa le gatesc tinerilor in diminetile de joi, ei ma intampina cu zambetul pe buze, facandu-mi ziua mai buna, ca atare dau necazurile de o parte, si merg inainte, impreuna cu voi, prietenii mei.

Eu sunt Iosif Dicher (Voluntar) ...

... locuiesc in Bucuresti si in urma cu aproximativ 2 ani am avut privilegiul sa cunosc niste oameni in care Dumnezeu a pus lucruri atat de frumoase. As putea sa vorbesc despre prietenia lor, dar parca nu e suficient. As putea sa spun despre bunatatea lor, dar parca e ceva mai mult de atat. Sau poate despre bucuria pe care ei o gasesc in lucrurile de zi cu zi. Dar nici asta nu ar fi suficient pentru a-i putea descrie. E ceva ce ei pot sa transmita cu o caldura fantastica, cu o sinceritate greu de egalat, cu taria lor de a darui fara sa-ti ceara nimic in schimb. Pur si simplu te numesc prieten si te inconjoara cu dragoste.

De-a lungul timpului, am invatat sa fac fitile, sa aranjez ace si alte lucruri interesante. Dar m-au mai invatat ceva. M-au invatat sa nu mai fiu atat de atent la eventuale greseli, sa nu fiu tot timpul in competitie cu altii, nici macar cu mine insumi. M-au invatat ca pot sa fiu parte din ceva. Dintr-o comunitate in care nimeni nu e "cineva" ci toata lumea poate fi egala, fiecare se poate bucura de darul celuilalt iar atunci cand dansam nu sunt importanti pasii, nici macar ritmul... ci bucuria ca suntem impreuna.

Sunt psiholog. Mi-am dat seama ca viata te invata uneori mai mult decat cartile. Ca statisticile si diagnosticele pot fi rasturnate, invinse, ignorate ... Ca putem fi ceea ce suntem fara sa creem jaloane, fara sa despartim lumea in tabere, fara sa facem ierarhii. Ca putem sa ne bucuram unii de altii, putem invata unii de la altii si ca putem sa dansam chiar si atunci cand avem probleme.

Am omis sa va spun pana acum, ca e vorba de prietenii mei de la Ateliere protejate. Poate intentionat am lasat asta la urma dorind sa va fac curiosi. Si sa stiti, toti cei ce veti citi aceste randuri, ca nu am inflorit cu nimic realitatea ci mai degraba pot sa redau doar intro mica masura ceea ce se poate face cu fonduri putine, inimi mari, caractere frumoase. Citandu-l pe unul dintre tinerii despre care v-am vorbit, as putea spune: "Da prietene" lumea noastra chiar poate fi mai buna.

Eu sunt Mihaela (Beneficiar),

... sunt o fata harnica, cuminte, ascultatoare, zambareata, sensibila (plangacioasa) si uneori ajutatoare. In 23 Martie 2005 tatal meu m-a dus in Baneasa, la Centrul Paulico, unde mi-am facut prieteni si unde am putut si eu sa lucrez. In 2008 s-a desfiintat centrul din Baneasa, si ca sa nu stau acasa, tatal meu m-a adus la Casa Boxberg unde am intalnit colegi noi cu care uneori m-am inteles, alteori nu pentru ca unii erau cam agasanti. La atelier imi place sa ambalez produse pentru Casa Retro, sa asez ace pe sine, sa sterg matrite, sa ascult muzica in pauza cand pune Igor la telefon, imi place sa invat sa fac mancare si sa spal vasele. Acum ma inteleg cu toti colegii, chiar daca uneori ma supara. La Ateliere Protejate imi place ca invat din ce in ce mai multe lucruri.

In afara programului de la atelier, dar uneori chiar si in timpul programului mai particip si la activitatile asociatiei Sindrom Down. Acolo pun seminte pe tablouri, fac martisoare, dansuri, ambalez produse, fac baschet, particip si la concursurile organizate de Special Olympics in muntii Retezat si merg si in excursii cu cei de la Sindrom Down.

In programul meu liber imi place sa calc rufe, sa ma uit la televizor, sa ascult muzica si vreau sa precizez ca sunt o fana Michael Jackson.

Eu sunt Cristi (Beneficiar),

... sunt un baiat calm, rabdator, rareori agitat, descurcarea in anumite situatii. Ma pasioneaza arta japoneza si traditiile Japoniei, mi-as dori sa invat limba japoneza, sa invat sa cant la chitara si sa fac dans. Inainte sa vin la atelier am terminat Liceul de Posta si Telecomunicatii. Mi-a placut dar nu m-am ales cu mare lucru de acolo, nu am dat nici bacul pentru ca stiam ca nu voi reusi sa lucrez in domeniu.

La atelier m-a adus mama mea, cautam un loc unde sa vin, sa nu mai stau acasa, un loc unde sa pot sa fac ceva. Inca de la inceput mi-a placut atelierul, lumea din atelier, lumanarile, relatia dintre colegi, in special ca se ajutau intre ei... M-am adaptat repede, mi-a placut de la inceput sa muncesc aici.

Acum cel mai mult imi place sa asez acele pe sine, dar imi place sa fac si fitile. Nu-mi place sa fac curatenie la bucatarie pentru ca e prea greu pentru mine, si nici curatenie la toaleta.

La atelier nu as schimba nimic, poate doar niste usi de termopan la intrare, ar fi altfel.

In timpul liber imi place sa stau pe net, sa ma intalnesc cu colegii si sa ma plimb pe afara cu prietenii mei.

Noaptea luminarilor 2011

Dupa cum bine stiti, Noaptea lumânărilor este un eveniment devenit deja tradiție, inițiat de către asociația noastră. Este o noapte în care lumânările create de tinerii din asociație pot fi admirate de către public.

Bineinteles ca din lista anului 2011 nu ar putea lipsi acest eveniment, de aceea, pentru acum, nu va spunem nimic altceva decat ca evenimentul va avea aceeasi locatie ca si anul trecut, dar in alta zi, asadar în data de sambata,

16 aprilie 2011
începând cu ora 19:30
în str. Jules Michelet, nr. 9

(din Magheru, vis-à-vis de Ambasada Marii Britanii - zona Piața Romană).

Restul ramane surpriza!

Multumim

Sponsorii si Partenerii nostri:

Persoanelor care
ne sunt alaturi in
campania 2%

Urmatoarea aparitie Nr. 11 va fi in iunie 2011